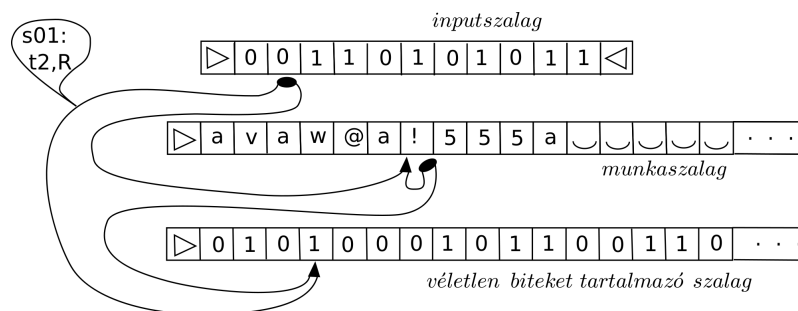


## 1. Véletlen számokat használó/valószínűség-számítási Turing-gépek

**Definíció.** Egy  $T$  Turing-gépet *véletlen számokat használó* (röviden véletlen) Turing-gépnek nevezünk (eldöntési feladatok esetén), ha az input- és munkaszalag mellett van egy harmadik szalag, egy úgy nevezett *véletlenszalag*, amely véletlen számok egy sorozatát tartalmazza, és az szalaghoz tartozó fej egyetlen műveletre képes: jobbra lépni és olvasni az elé kerülő mezőt. (Általában a véletlenszalag ábécéje  $\Sigma_v = \{0, 1\}$  (ez nem szükségszerű), továbbá a szalag bitjei uniform eloszlásúak.) Az ilyen  $T$  futása az  $\omega \in \Sigma_{input}^n$  inputszalag-tartalomtól és  $\rho$  véletlenszalag-tartalomtól egyértelműen (determinisztikusan) meghatározható (a kiszámolt értéket/leálló állapotot jelöljük  $T(\omega, \rho)$ -val).



1. ábra.

**Megjegyzés.** Ha csak  $\omega$ -t rögzítjük, akkor a futás már szereteágazó lesz (függ a véletlen biteket tartalmazó szalag tartalmától). A fa, amely a futás lehetőségeit leírja hasonlít a nem-determinizmus esetén látott képhez. Ott a futást egy „zseniális elme” irányította, most a véletlen mozgatja. Adott input esetén a futásra úgy gondolhatunk, mint a „Galton-deszkán” lefutó golyó utjára.

Akár a nem-determinizmusnál most is gondot kell fordítanunk az elfogadás/elvetés definiációjára. Erre több lehetőségünk is van. Mi csak polinomiális időkorlát mellett definiálunk két lehetőséget.

**Definíció.** Egy  $L$  nyelvre  $L \in \mathcal{BPP}$  pontosan akkor, ha létezik polinom idejű véletlen  $T$  Turing-gép, amelyre teljesül a következő két feltétel:

$$(BP_1) \quad \omega \in L \text{ esetén } \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = \text{ELFOGAD}) \geq 2/3,$$

$$(BP_2) \quad \omega \notin L \text{ esetén } \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = \text{ELVET}) \geq 2/3.$$

**Megjegyzés.** 1. Tehát annak az esélye, hogy  $T$  jó értéken áll le,  $2/3$  minden  $\omega$ -ra. Egyszerűen megfogalmazva, ha  $L \in \mathcal{BPP}$ , akkor ELFOGAD = „VALÓSZÍNŰLEG-JÓ”, ELVET = „VALÓSZÍNŰLEG-ROSSZ”.

2. A  $\mathcal{BPP}$  nyelvosztály elnevezésében  $\mathcal{B}$  a „bounded error” szóra, a két  $\mathcal{P}$  pedig a „probabilistic” illetve „polynomial” szavakra utal.

**Definíció.** Egy  $L$  nyelvre  $L \in \mathcal{RP}$  pontosan akkor, ha létezik polinom idejű  $T$  Turing-gép, amelyre teljesül a következő két feltétel:

$$(R_1) \quad \omega \in L \text{ esetén } \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = \text{ELFOGAD}) \geq 1/2,$$

$$(R_2) \quad \omega \notin L \text{ esetén } \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = \text{ELVET}) = 1.$$

**Megjegyzés.** 1. Vagyis ha  $L \in \mathcal{RP}$ , akkor ha  $T(\omega, \rho)$  ELFOGAD, akkor  $\omega \in L$  biztosan teljesül. Így elég ELVET = „VALÓSZÍNŰLEG-ROSSZ” átírást elvégezni, hogy a leálló állapotok kifejezzék az  $\mathcal{RP}$  gépek filozófiáját.

2. A nyelvosztály nevében  $\mathcal{R}$  a „random” szóból származik.

**Megjegyzés.** A  $\mathcal{BPP}$  nyelvosztály definíciójában az elfogadás/elvetés között szimmetria volt. Azt mondhatjuk, hogy  $co \mathcal{BPP} = \mathcal{BPP}$ . Ez nem igaz  $\mathcal{RP}$  esetén. Így természetesen bevezethető a  $co \mathcal{RP}$  nyelvosztály. A részletek kidolgozása nem okozhat problémát a halgatónak számára.

A következő diagram a bevezetett és néhány ismerős osztály viszonyát foglalja össze.



Már a  $\mathcal{RP}$  osztály definíciójából könnyen látszik, hogy  $\mathcal{P} \subset \mathcal{RP} \subset \mathcal{NP}$  illetve  $\mathcal{P} \subset co \mathcal{RP} \subset co \mathcal{NP}$ . Az első tartalmazási lánc az alábbi megfigyelések eredménye:

Ha az  $(R_1)$ -ben szereplő esemény valószínűségéről azt kötjük ki, hogy pontosan 1 (így  $(R_1)$  és  $(R_2)$  is teljesül) akkor  $\mathcal{P}$  definícióját kapjuk (a véletlenszalag olvasása helyett mindig 0 értéket képzelve). Ha pedig az  $(R_1)$ -ben szereplő esemény valószínűségéről azt kötjük ki, hogy 0-nál szigorúan nagyobb, akkor  $\mathcal{NP}$  definícióját kapjuk (a véletlenszalagot tanúszalagként elképzelve). A másik tartalmazási lánc pedig a komplementálás/negálás tulajdonságából következik. A  $\mathcal{BPP}$  osztály beillesztése a következő tétel után nyilvánvaló.

Az alábbi tétel alapvető jelentőségű.

**1. Tétel.**  $\mathcal{RP}$  és  $\mathcal{BPP}$  is robusztus a hibázás valószínűségének korlátozását tekintve a következő értelemben:

(i)  $\mathcal{RP}$  definíciója nem változik, ha  $(R_1)$ -et  $(R_1^-)$ -szal vagy  $(R_1^+)$ -szal helyettesítjük, ahol ezek rendre

$$(R_1^-): \omega \in L \implies \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = ELFOGAD) \geq 1/p(|\omega|),$$

$$(R_1^+): \omega \in L \implies \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = ELFOGAD) \geq 1 - 1/2^{p(|\omega|)},$$

ahol  $p \in \mathbb{N}[x]$  tetszőleges (minden egész helyen pozitív) polinom.

(ii)  $\mathcal{BPP}$  definíciója nem változik, ha  $(BP_k)$ -t  $(BP_k^-)$ -szal vagy  $(BP_k^+)$ -szal helyettesítjük ( $k \in \{1, 2\}$ ), ahol ezek rendre

$$(BP_1^-): \omega \in L \implies \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = ELFOGAD) \geq 1/2 + 1/p(|\omega|),$$

$$(BP_2^-): \omega \in L \implies \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = ELFOGAD) \geq 1/2 + 1/p(|\omega|),$$

$$(BP_1^+): \omega \notin L \implies \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = ELVET) \geq 1 - 1/2^{p(|\omega|)},$$

$$(BP_2^+): \omega \notin L \implies \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = ELVET) \geq 1 - 1/2^{p(|\omega|)}.$$

ahol  $p$  hasonló az előző pontban szereplőhöz.

**Bizonyítás.** (i) legyen  $T$   $\mathcal{P}$  idejű  $L$ -t eldöntő véletlen Turing-gép. A hibázás valószínűségét vizsgáljuk. Legyen  $\omega \in L$  úgy, hogy  $|\omega| = n$ . A hibázás csak  $\omega \in L$  esetén lehetséges. Tegyük fel, hogy egy  $T$  polinomiális algoritmus esetén  $(R_2)$  mellett teljesül, hogy

$$\omega \in L \implies \mathbb{P}_\rho(T(\omega, \rho) = ELFOGAD) \geq \kappa.$$

Konstruáljuk meg a  $\tilde{T}$  Turing-gépet úgy, hogy  $T$  futását ismétlje meg  $r$ -szer (mindegyik futásnál a véletlen bitek szalagjának újabb blokkját használva). Ezek a futások független eredményt adnak, mert a véletlenszalag egy-egy futásnál felhasznált bitsorozatai is függetlenek. Egy  $\omega$  inputra  $\tilde{T}$  futása ELFOGAD-dal ér véget, ha valamelyik futás elfogadó.

Könnyen látszik, hogy  $\tilde{T}$  polinomiális idejű, ha  $r$  polinomiális  $|\omega|$ -ban, továbbá teljesül hogy  $\mathbb{P}(\tilde{T} \text{ hibázik}) = (\mathbb{P}(T \text{ hibázik}))^r \geq \kappa^r$ .

Tegyük fel, hogy  $T$  teljesítette  $(R_1^-)$  feltevést.

- Ha az  $r = 1/\kappa = 10p(|\omega|)$ -t választással élünk, akkor következik  $\tilde{T}$  elfogadja ugyanazt a nyelvet az  $(R_1)$  feltétel mellett.
- Ha az  $r = 1/\kappa = 10p^2(|\omega|)$ -t választással élünk, akkor következik  $\tilde{T}$  elfogadja ugyanazt a nyelvet az  $(R_1^+)$  feltétel mellett.

Ebből adódik a bizonyítandó.

(ii) Hasonlóan dolgozunk az (i) ponthoz. Legyen  $T$  egy  $L$  nyelvet  $\mathcal{BPP}$  módon eldöntő Turing-gép, amely legalább  $1/2 + \kappa$  valószínűséggel a korrekt választ adja.  $\tilde{T}$  pedig az a Turing-gép, amit  $T$   $r$ -szeri (most  $r$  páratlan szám) ismételt futtatásával kapunk úgy, hogy  $\tilde{T}$  eredménye az  $r$  eredményből adódik „többségi szavazással”, vagyis az dönt, hogy ELFOGAD vagy ELVET futás volt több.  $r$ -et az input méret polinomjának választhatjuk.

Minden futtatáshoz tartozzon egy 0-1 értékű  $X_i$  valószínűségi változó: 1 érték az ELFOGADÁS-nak felel meg, a 0 érték az ELVETÉS-nek.

$\omega \in L$  esetén  $\mathbb{E}[X_i] \geq 1/2 + \kappa$ . A hibázás eseménye, hogy  $S_r < r/2$ , amit felülről becsül, hogy  $|S_r - r\mathbb{E}[X]| > r\kappa$ .

$\omega \notin L$  esetén  $\mathbb{E}[X_i] \leq 1/2 - \kappa$ , A hibázás eseménye, hogy  $S_r > r/2$ , amit felülről becsül, hogy  $|S_r - r\mathbb{E}[X]| > r\kappa$ .

A bizonyítás befejezéséhez egy valószínűségi számítási tételt idézünk fel (bizonyítása nélkül). A tétel tulajdonképpen a centrális határeloszlás tétel egy „egyszerűen használható” változata.

**2. Tétel.** (Chernoff-becslés) Legyenek  $\{X_i\}_{i=1}^r$  független, azonos eloszlású, 0-1 értékű valószínűségi változók ( $\mathbb{P}[X_i = 1] = p$  és így  $\mathbb{P}[X_i = 0] = 1 - p$ ). Legyen  $S_r = X_1 + X_2 + \dots + X_r$  (így  $\mathbb{E}S_r = rp$ ). Ekkor

$$\mathbb{P}[|S_r - rp| \geq \Delta] \leq 2e^{-2\Delta^2/r}.$$

Ebből a bizonyítás vége egyszerűen adódik:

- Ha  $\kappa$  értéke  $\text{BP}_1^-$  szerint adott, akkor  $r$  (polinomiális) választásával elérhetjük, hogy  $-\kappa^2 \cdot r < -1/10$  legyen. Azaz  $\tilde{T}$   $\text{BP}_1$  szerint hibázzon.
- Ha  $\kappa$  értéke  $\text{BP}_1$  szerint adott, akkor  $r$  (polinomiális) választásával elérhetjük, hogy  $-\kappa^2 \cdot r < -10p(|\omega|)$  legyen. Azaz  $\tilde{T}$   $\text{BP}_1^+$  szerint hibázzon.

$\omega \notin L$  esetén teljesen hasonlóan dolgozhatunk. ■

## 2. Véletlen algoritmusok logaritmikus tárral

Az  $\mathcal{L}$  osztályt eddig jól körüljártuk. Egyik első megjegyzésünk az volt, ha egy  $L$  nyelvet eldöntünk logaritmikus tár felhasználásával, akkor algoritmusunk szükség-szerűen polinomiális.

A véletlen „komponens” minden probléma nélkül „hozzáadható” a logaritmikus tárhoz. Ekkor azonban a következő „jelenséget” tapasztaljuk. Az eddigi polinom idő (automatikus garancia) megszűnik.

Ezt a következő géppel világítjuk meg. A gép egy óra lesz. Szükségszerűen CSÖRÖG állapotban áll meg. Az inputból kiolvassuk  $n$  hosszát és a munkaszalagon egy  $\log n$  hosszú számlálót jelölünk ki, 0 kezdőértékkel. Majd el kezdjük olvasni a véletlen szalagot. A látott 1-eseket számoljuk. Azaz, ha 1-est látunk, akkor a számlálót növeljük eggyel. Ha 0-t látunk, akkor a számlálót lenullázzuk. Ha a számláló betelik (csupa 1-es lesz a kijelölt területen), akkor a CSÖRÖG állapotba jutunk.

Azaz a gép akkor áll le/CSÖRÖG állapotba jut, ha  $2^{\log n} = n^{\mathcal{O}(1)}$  darab 1-est, egy blokkban egymás után „tapasztal” a véletlen szalagon. Nyilván „erre hosszú ideig kell várni”.

**3. Lemma.** A fenti gép logaritmikus tárat használ. A CSÖRÖG állapotba jutáshoz szükséges lépések számának várható értéke exponenciális.

Az analízis egyszerű/alap valószínűségi számítási eszközökkel adódik.

A fenti „óra” lehetőséget ad a véletlen bitekre alapuló hosszú idő kijelölésére. Ez néha „csalásnak” tekinthető.

**Definíció.** Legyen  $\mathcal{RL}$  azon nyelvek osztálya, amit véletlen biteket használó logaritmikus tárú géppel el tudunk dönteni.

Legyen  $\mathcal{RL}^{\text{poly}}$  azon nyelvek osztálya, amit véletlen biteket használó logaritmikus tárú, polinomiális idejű géppel el tudunk dönteni.